

Oikeustapauskokoelma

Asia C-303/16

Solar Electric Martinique
vastaan
Ministre des Finances et des Comptes publics

Conseil d'État'n (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö

Ennakkoratkaisupyyntö – Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Direktiivi 2006/112/EY – Rakennustyöt – Ranskan merentakaiset departementit – Säännökset, joista on kansallisessa oikeudessa tehty sovellettavia – Myyntitoimet ja asennustyöt rakennuksiin – Luokittelu yhdeksi ainoaksi liiketoimeksi – Toimivallan puuttuminen

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 19. lokakuuta 2017

Ennakkoratkaisukysymykset – Unionin tuomioistuimen toimivalta – Rajat – Puhtaasti valtion sisäiset tilanteet – Kansallinen säännös, jolla saatetaan unionin oikeus osaksi kansallista oikeusjärjestystä myös alueella, joka ei kuulu kyseisen oikeuden soveltamisalaan – Pyydetty tulkinta unionin säännösten yhdenmukaista soveltamista varten – Täytäntöönpano ei ole unionin oikeudessa omaksuttujen ratkaisujen mukainen – Suoria ja ehdottomia viittauksia kyseisiin säännöksiin ei ole – Unionin tuomioistuimen toimivallan puuttuminen

(SEUT 367 artikla; neuvoston direktiivit 77/388 ja 2006/112)

Unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa vastata Conseil d'État'n (Ranska) 20.5.2016 tekemällään päätöksellä esittämään kysymykseen.

Tässä yhteydessä on huomautettava, että unionin tuomioistuin on useaan otteeseen katsonut, että sillä on toimivalta ratkaista unionin oikeussääntöjä koskevat ennakkoratkaisupyyntöjä sellaisissa tapauksissa, joissa pääasian tosiseikat jäävät unionin oikeuden soveltamisalan ulkopuolelle mutta joissa unionin oikeussääntöjä sovelletaan kansallisen oikeuden nojalla tässä oikeudessa unionin oikeussääntöjen sisältöön tehdyn viittauksen vuoksi (ks. vastaavasti tuomio 21.12.2011, Cicala, C-482/10, EU:C:2011:868, 17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 18.10.2012, Nolan, C-583/10, EU:C:2012:638, 45 kohta).

On nimittäin niin, että kun kansallisessa lainsäädännössä noudatetaan muiden kuin asianomaisen unionin oikeussäännön soveltamisalaan kuuluvien tilanteiden ratkaisemiseksi mainitussa oikeussäännössä tehtyjä ratkaisuja, on olemassa unionin selvä intressi siihen, että kyseisestä oikeussäännöstä omaksuttuja säännöksiä tulkitaan yhdenmukaisesti (ks. vastaavasti tuomio 7.7.2011, Agafitei ym., C-310/10, EU:C:2011:467, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 18.10.2012, Nolan, C-583/10, EU:C:2012:638, 46 kohta).

Näin ollen se, että unionin tuomioistuin tulkitsee unionin oikeuden säännöksiä tai määräyksiä tilanteissa, jotka eivät kuulu unionin oikeuden soveltamisalaan, voidaan perustella sillä, että unionin oikeuden säännöksiä tai määräyksiä sovelletaan kansallisen oikeuden nojalla suoraan ja ehdottomasti, jotta voidaan taata, että mainittuja tilanteita sekä tilanteita, jotka kuuluvat unionin oikeuden soveltamisalaan, kohdellaan samalla tavoin (ks. vastaavasti tuomio 21.12.2011, Cicala, C-482/10, EU:C:2011:868, 19 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

Tästä seuraa, että muiden kuin asianomaisen unionin oikeussäännön soveltamisalaan kuuluvien tilanteiden ratkaisemisen osalta ei pääasiassa kyseessä oleva kansallinen lainsäädäntö ole kuudennessa direktiivissä ja arvonlisäverodirektiivissä tehtyjen ratkaisujen mukainen, koska siinä myönnetään verovapautus, josta ei ole säädetty näissä direktiiveissä. Näin ollen ei voida katsoa, että mainittujen direktiivien säännöksiä sovellettaisiin kansallisen lainsäädännön nojalla suoraan ja ehdottomasti tilanteisiin, jotka eivät kuulu näiden direktiivien soveltamisalaan.

(ks. 25–27, 36 ja 37 kohta sekä tuomiolauselman)